

סדר תעניות כיצד פרק שני תענית

מסורת הש"ם

הגהות הנר"א

רביינו גרשום
וותורין בהספ"ר כתובנית.
אלאו
את של זה בוה.
[קמץ] בפיו סדר
ב' י"ד בהספ"ר ובתענית.
אנן וותוריין
ההספ"ר והתענית. אלא לא
בדחישו. וכתני מותרין
וע"ג ר' נמי מביקר
וסם טוירינוס,ומי אמר כ' זיין
וותרין הלה.

דרדו גשמיים. אבל צמחיהם
לאין. בר"ח ורובינו ר' יונה משלימים.
בגדי יומא דמקמיה בע"ש.

בפט אָרֶץ. כ"ד ברכות של י, יחיד בשמע תפלה. ר' יהה בחוכה. והיכן אומרה, וחותם [בון] ברכה. ואילין ג' משרבת נימיות נורוים

2018-19 | Page

ומופרין נאפסד ונמענץ. צי' ט' (ט) קליימט מגילא דכלכין קודס
ונמגנה לדמלטס רתס' צי' י' צי' ג' צי' ז' צי' י"ז צי' י"ז צי' י"ז
ולוּס' באניקס מומיןן חומן ימיס סקלחואן קודס ומגנה צסקפַּל
וממענץ: צי' חמנס. דריינו' כליס טומוקפַּן קומס' מיניות קפהע

הַלְבָה מתענה ומשיגים. פ"י ה' לתקפוק נלכדה מעמה ומכלים
מל"ח קמי דלי' מהנווה וא' פוליס חייו יכול לסתענות
לweis מאמנה וקמלה כמו כי:
הַדְרֵךְ יְלִדְתַּת הַבְּנִיּוֹת הַזָּעֲמָנָה

הדרך על סדר תעניות קמא

ג אימת אילמא בני
בארכיסטר ומוי שרי
ה יום ארבעה עשר
וומי פוריא איןן לא
א לא נזרقا אלא
את של זה בוה ואלא
ה בתליסר יום נקנור
קרא קרי ליה בתריסר
לאו דקא קרו ליה
עשרה וקא קרו ליה
בטولي בטולו הואיל
עניטה בתריסר אמרו
גופיה בטולי בטולו
הזה ליה יום שלפני
יום נקנור ניקום ונגור
יוונים היה ובכל יום
חפוף בידי וארמסנה
ידיו רגלו ותלאום
ומניפות על רושלים
ס להרוג את לוינוס
מישאל ועריה אהם
וורין היו וראויין היו
ות נטחיבנו ⁽⁶⁾ כליה
למקום והרבה דובין
תחנו אלא לא מסרנו
דר אעפ"כ הרגע מיד
את מוחו בגירין:
גוזרין תענית בראשי
רבבי אם אמר ^ב אחת
מושום רבנן (שםעוון
ש מר זוטרא ממשימה

אבל צמחיים שני
שם לגשם ארבעים
ו צמחין אבל לא
לברות לשיחין
עליה גשמי דכתיב
קה אחת תטمر וגוי
אווה

הלהבה מהתענה וממשלים. פ"י ס"ל לקפקק כלכה ממענה ומכליס
מל"ח קלי דלי למונכו ופוליס היו יכול למתענות
לישס מנטה וצמחה כמו"כ:
הדרך על סדר תעניות קמא מתריעין עליהם מיד ומתענין
במו בן. ולפלו
כלוחצותם שמהם שמלוחות נוגגן
זו ולחס מלמר ^(ט) ס"ל למלמיין
מצמען דמלמיין וממען מלמיין
לירך לפלא זממיין נקמיך חומת
העיר ממענס וממלעת כיוון דקספס
מתלויות מעמען מלרייאו ישת זומת
מצוס לדען למפלוגי י' עקי"ד נקיפל
דקממר ממליאות ולג' ממענות:
וילג' צבאותו היו וילג' צבאותו:

לו א מי פ"ז מהלכת
 מגלה הילכה ג טו
 ז"ע ח' קי מילוי קמע
 ג:
 לו ב מי פ"ז מהלכת
 מנויות הילכה ז קמג
 עץ ג טומען ח' קי
 מקען קמען ז:
 לא ד מי פ"ז מהלכת
 מנויות הילכה זו ז יט
 טומען ח' קי מקען
 קמען ז:

תורה או רשות

מוך רשי
לא נזכר. במנilm
מעית, סליי בצל כתובן
במנilm סטמר סולו
נאקסל ומעית (מגילה ה:
דיזוף). נון יונית זיו
סנס, פלו נון סלים (סוכה
(ב): טני סלים (מגילה ז:)

רבי נינו חנאנא
מוחדרין הפסדר ובתנייתו בו
בזים שקורין בו, וליכא
לאוקומון להלן מאיר ייבץ
ונטב". דקראיין צאן אל ע"ש
שאן קורין בון סטוריין.
דרתニア בהדייא אדרביסר
המלה מיר פוריאין דיל לא לאל
לטספראן. בחרן, ואמר רבא
לא נבראיג אל לאארו זה
זה בודה ואות של דה בודה,
ווארילו זיין קוריא זיין זיין
בתלירס וויריסר מאי נקרו
לאוקומון, דיא יומן נקרו
וועוד נטיריגונט זיין זיין, ומיטס
טביבס זינחן. ליילען.
לאוקומון אללא בונן שעחדה
יזם גאנזע, וענישא בע"ז זיינע זיינע
בו בזום, וענישא בע"ז זיינע זיינע
לעכני טוריניגונט.

הדרוי עלד ספר תעניות ביצד

לו יי' האמיר ברבריז'ה באישווין א

ב' זענויות גן זענויות גן בבעה נאשנה, אבל גנומות שם מתריען עליון מיד וכן שפכו גשים בין גשם לגשם ארבעים יום מתריען עליון ^ט מפני שהוא מכת בצורת ירדן לצמחין אבל לא ירדן לאילן לצמחין לזה ולזה אבל לא לבורות לשיחין ולמערות מתריען עליון מיד וכן עיר שלא ירדן עליה גשים רכתיים ^ט והמטרה על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמריך חלקה אחת החטף וגוי אירחה

בדר עניינָא. קַהֲנוֹר כֶּפֶר לְהִזְעֵן (דָּקָן י) שְׂצִמְחֵלָה יְהִידִים מִמְעָנִין (ט) קַדְרָ מִעְנִים וְחַמְמָנִים
לְהַנְּזָעֵן: גַּרְבִּיעָה וְלְהַזְוָגָה. הַס עַדְרָ וּמַן רַבְעָה לְהַזְוָגָה כָּל יוֹסֵף וְלֹא יַלְדוֹ גַּדְמִים וְ
אַפְגָּנוֹ. תְּמַמְּנוֹן מִמְנָגָן מִתְּמַמְּנוֹן חַמְמָנִים כְּהַזְוָגָה (ו) כָּל סְיוּ מִטְּסִים כְּצִבְולִיטָס לוֹצִיאִי וְ
כָּל חֻמְרָה כְּחַלְרוּוֹת וְוָגָן (ז) כְּזַיְנָס לְגַסְס. כְּזַיְנָס רַבְעָה לְהִזְעֵן נְסִיסָה קִינְנָן כְּלוּוֹתָה פִּיהָ: יַרְדָּן
לְכוּוֹתָה צַחֲן וְמַעֲרוֹת. (ט) כְּכַדְלָה כְּמַרְלוֹה מְפָלָק מַלְיָה בָּוּר וְמוֹלִי קַיִם וְמוֹלִי מַעְלָה וְכַוְלָן צִימָת
עַלְיהָ גַּמְמִיס דְּלַטִּיכָּה וְסִמְנָרָה עַל עִיר אַחֲם וְעַל עִיר אַחֲם לְהַמְטִיר וְגוֹ. כְּגַון קַהֲמָנִיר גַּעֲנִיר

דלאפינו אסור. לעולם בני אוטרדו דקון יומן ניקגרו, ולא יהיו מותר בהשפר ומכה הוויה התחלה. דקאמר אס התחלה אין מספקין.

ורוֹרַתְשָׁהָה השָׁנָה שְׁבָתָה. דֶּבֶר בְּרוֹרַה אָה שֵׁשׁ לְסָנְדָהָרִין לְכַבּוֹשׁ סָרִירִין וְאַחֲרֵה כַּפִּי הַמּוֹסְדָּרִים עַצְרָה, שְׂעִירָה מַלְאִין הַיּוֹם, וְהַיּוֹם אֲמִירִי (ז'ו'). וְעַקְיבָּה שְׁגָמָעָה בְּצָהָמָגָלָת, אֲשֶׁר הַאֲמָרָה לוֹ הַוּאָמָר בְּצָהָמָגָלָת. ט' כַּבָּשָׁה לְחוֹתָה שְׁבָתָה. מְנֻן דָּאַלְעָן פְּסָחָה הַחֲרָיאָה תְּהֻנָּה כַּבָּשָׁה שְׁבָתָה אַתְּ מְשָׁלִישִׁים. ט' כַּבָּשָׁה לְחוֹתָה שְׁבָתָה עַד (הַדָּשָׁה) אַזְכָּר, וְאַתָּה השָׁה לְחוֹתָה סְדָר תְּנִינָהָה האמָרָה. כל אַילְוָן עַגְגָּנוֹתָה מַחְנָה וּמַשְׁלָמִים. יְרוּשָׁלָמִי: "חַד בְּרוֹתָה שְׁבָכָל יְמִינָה כִּי מְוֹמָרִים

שנאו. נ' הגוש אנו נון מ-פְּנֵים, ברכות מ-פְּנֵים קדימה. וכגון "ה' י' פְּנֵים" שכורע בחרחה שמי ואמות אבוח' כלכל', וכן "ה' צוֹוִים" שכורע בהרזה בפרשת המשכן שני, מואת אלילא' שבת, ועוד... קולות שכורעים בחרחה ה' נבי לאלים, ועוד...' ארכוט שכהר בעמודו שר' לוי השבה. ט' ברכות של ראש השנה, כנונ' פלה' תחנהנה פלה' שכורעים פרטת של טלה'. ר' יזרא אמר בטהענית בדור ערך להוציא ענו' ה' עננו' בר, ואסיקרא' אין מאורה כליל' שבת' ערך להוציא מעין המארור, והוא רחם ה' לעלינו' געל' ישראלי ערך ועל ציון משכן בדור' ועל העיד אדלה' ההווסה וען' קדשו' ערך.

ט' באב שלחו עיר שבח. פ' ואדרתין ומשתבחין, בכל מערכין ומושתבחין, י' ובא בלח שלחו עיר שבח נ' כ' קלה יונינו י' ומלואו תמו ביום חמיש' ודודהיא תחן והל אשך האב בחמייש' והס' וחל' ט' באב שלחו עיר שבח, והס' אב, ואלול חל שלחו עיר שבח, ובפרושר שנו בענין שבדין, מוסוכן ה'יה, מושם שדרכ' ר' יהודית ר' דודת לו שתה בתMISSה שבשת וחל' ט' יהודישלי' פ' פאי' ט' שמראש לילם עד עינך, וט' יזק' יעקב, וט' מוקרא ברא' עד סך הספר. ז' ר' ברוכת'

תענית צבור, נגד כ"ד רנ' אהא אמר חדיד בט' באב הци [אמר] ר' ירמיה כל דאמרין צהלי ורוני יושבת

הנ' מוכן וזה יולך בפער נרחב בין רוחם, כי יוציאו מזען צדקה ותבונה.